

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200095
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8320200095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v spore žalobcu: I. U., nar. XX. X. XXXX, O. X, V., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelárie Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1005,70 eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.005,70 eur a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 60,-- eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13. 1. 2020 voči žalovanému domáhal primeraného finančného zadostučinenia za porušenia jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní, vedenom na Okresnom súde Humenné 5Csp/211/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, kde bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Žalovaný v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX, zo dňa 21. 10. 2008 používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe sa obohatiť na úkor žalobcu, pričom zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva.

2. Žalobca v žalobe poukázal na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že ako žalobca si v tomto konaní uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže žalobca je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie žalobca požadoval vo výške 1005,70 eur, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutia súdu, ktoré uvádza žalobca majú dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejedávaného prípadu prípadne priznanú náhradu finančného zadostučinenia za neprimerane prísnu a založenú na

svojvoľnom a arbitrárnom výklad práva. Podľa názoru žalovaného priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa istilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciou. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrbej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalovaný žiadal súd pri posudzovaní uplatneného nároku zohľadniť kontraktálny postup, v rámci ktorého žalobca ľahostajne, svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy. Bol oboznámení so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať. Zároveň svojim podpisom prehlásil, že zmluvu si prečítal, že ju uzatvoril vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobca mal možnosť si zmluvu pred podpisom prečítať a teda úver mu bol poskytnutý v dobrej viere, že sú žalobcovi známe zmluvné dojednania.

Žalovaný považuje finančné zadosťučinenie uplatnené žalobcom vo výške 1005,70 eur za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobcu. A takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia.

4. Keďže v danej veci boli splnené podmienky podľa ustanovenia §177 ods. 2 písm. a) C.s.p., súd vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov bez nariadenia ústneho pojednávania. V súlade s ustanovením §219 ods. 3 C.s.p. súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením, t.j. tento oznam bol vyvesený od 22. 05. 2020 do 16. 06. 2020.

5. Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s obsahom žaloby, vyjadrením žalovaného, s obsahom rozsudkom sp. zn. 5Csp/211/2017 zo dňa 07. 12. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 15Co/14/2018-145 zo dňa 27. 09. 2018 a dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Humenné 5Csp/211/2017-165 zo dňa 31. 1. 2019 a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Rozsudkom sp. zn. 5Csp/211/2017 zo dňa 07. 12. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 15Co/14/2018-145 zo dňa 27. 09. 2018 a dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Humenné 5Csp/211/2017-165 zo dňa 31. 1. 2019 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1005,70 eur s 5% úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1005,70 eur od 23. 9. 2017 do zaplatenia a zároveň žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Okresný súd Humenné v rozsudku sp. zn. 5Csp/211/2017 zo dňa 07. 12. 2017 uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalovaným a žalobcom bola uzatvorená zmluva o úvere XXXXXXXX zo dňa 21. 10. 2008. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj v zmysle zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona, keďže súd mal za to, že z a obdobie 12 mesiacov žalovaný poskytol žalobcovi celkovo 6 úverov, čo taktiež nebolo sporné medzi stranami sporu. Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalobca je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na osobnú potrebu. Podľa citovaného zákona, obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o ročnej úrokovej sadzbe, údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o RPMN a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, údaj o priemernej hodnote RPMN (§4 ods. 2 písm. d), g), h), i), j), k!). V súlade s ustanovením § 4 ods. 3 citovaného zákona, absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti, ktorý v zmluve absentuje, a takýto údaj mal byť uvedený presne, uvedením konkrétne dňa, mesiaca a roka, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi

veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. V predmetnej zmluvy podľa odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku, súd mal za preukázané, že v zmluve absentoval údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve bol uvedený iba počet splátok 2 a výška mesačnej splátky 204,81 eur. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Zmluva neobsahuje ďalšiu podstatnú náležitosť, a to výšku úrokovej sadzby a tiež údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Všetky tieto okolnosti, by robili predmetný úver bezúročný a bez poplatkov a v prípade, ak by žalovaný úspešne nevzniesol námietku premlčania, súd by žalobcovi priznal iba sumu vo výške rozdielu medzi skutočne a reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a žalovaným skutočne a reálne uhradenými finančnými prostriedkami.

9. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách

17. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

18. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

19. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016). Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18.4.2018 bod 9 odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20co/280/2016 zo dňa 30.11.2017 bod 10 odôvodnenia)

21. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd tiež poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

22. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/122/2007-70 zo dňa 20.02.2018, vyplýva, že spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

23. Z citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove tiež vyplýva, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

24. V citovanom rozsudku súd ďalej poukazuje na konanie vedené na Okresnom súde Svidník sp. zn. 7C 212/2014, v ktorom bola v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany žalobkyne zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 1873,24 eur. Krajský súd v Prešove v tomto rozhodnutí zvýraznil fakt, že v prejednávanej veci bol to samotný žalovaný, ktorý so žalobkyňou dojednal neplatnú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a bol to len tento účastník, ktorý sa v inom konaní domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 1873,24 eur, pričom táto jeho žaloba bola zamietnutá v dôsledku úspešnej obrany žalobkyne vo forme vznesenej námietky premlčania. Pri takomto konaní žalovaného, ktorého úmyslom bolo vyhnúť sa posudzovaniu ním uplatneného nároku podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka upravujúceho všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu žalobkyni ujma na jej právach dokonca bezprostredne hrozila.

25. V tomto smere súd poukazuje a má zo súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/2011/2017 za preukázané, že žalobca (v tomto konaní) v rámci svojej obrany tvrdil, že úverová zmluva uzatvorená s právnym predchodcom žalovaného obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a teda žalobca nebol v spore neaktívny. Za aktívne konanie v tomto smere je potrebné považovať aj obranu žalovaného v konaní, v ktorom sa nárok zo spotrebiteľskej zmluvy uplatňuje a skutočnosť, že predmetná žaloba bola zamietnutá z dôvodu žalovaným vznesenej námietky znamená, že zo strany žalovaného išlo o úspešné uplatnenie práva.

26. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

27. V danej právnej veci mal súd za jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/2011/2017 si žalobca úspešne uplatnil svoje práva, tým že sa v konaní aktívne bránil proti možnosti žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Pre súd je teda zrejmé, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/2011/2017, bolo konštatované porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, ktoré zabezpečujú európsky štandard ochrany spotrebiteľa v prípadoch uzatváranie zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

28. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že bol to práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a koncipoval obsah formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom do nej zakomponoval neprijateľné podmienky a zároveň v nej neuviedol všetky náležitosti vyžadované zákonom, pričom žalobkyňa ako spotrebiteľka obsah takejto zmluvy ovplyvniť nemohla. V takýchto prípadoch súd opakovane vo svojich rozhodnutiach skonštatoval, že „žalovaná obchodná spoločnosť

je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností.“

29. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. V dôsledku konania žalovaného žalobca musel chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Nie je snád ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Súd tiež je toho názoru, že konanie žalovaného je vo vzťahu ku žalobcovi o to závažnejšie, že opakovane bolo judikované aj v iných súdnych konaniach, v ktorých či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného vystupoval žalovaný, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvárané právnym predchodcom žalovaného so svojimi zákazníkmi nespĺňajú náležitosti v zmysle ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a považujú sa za bezúročné a bez poplatkov, a aj napriek tomu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/2011/2017, ale aj v tomto konaní, žalovaný trval na ich prijateľnosti a tiež na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti.

30. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa musí spĺňať požiadavku účinného, výchovného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určovaní jej výšky je spravodlivé a logické, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá spotrebiteľovi až do vydania bezdôvodného obohatenia bola spôsobená.

31. Súd priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie, pretože mal za preukázané splnenie zákonných podmienok na jeho priznanie a to podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predpokladom na jeho priznanie je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zo strany spotrebiteľa na súde. Na vznik tohto práva sa nevyžaduje privedenie nejakej ujmy ale postačuje, že k takému porušeniu dôjde. Súd mal za preukázané, že žalobca bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/2011/2017 úspešný, pretože súd v tomto konaní deklaroval porušenie práv spotrebiteľa pričom poukázal na ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a to na ust. § 5a) ods. 1 písm. a) ako aj na ust. Občianskeho zákonníka a to § 52 a nasl. ale aj na § 39 a § 551 ods. 1. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou a to s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Súd je však toho názoru, že poskytovanie právnej ochrany dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a preto súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že aj žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. Súd je teda toho názoru, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu zo strany spotrebiteľa a teda pre naplnenie satisfakcie pre žalobcu priznanie nároku vo výške 1005,70 eur súd považuje za primerané a postačujúce. Podľa názoru sú požadovaná výška finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsah porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa.

32. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. V danom prípade bola žalobca v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

35. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 60,- Eur. Žalobca podal dňa 13. 01. 2020 žalobu na tunajší súd. V zmysle položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je súdny poplatok za podaný návrh vo výške 60,- eur. S podaním žaloby vzniká poplatková povinnosť, no nakoľko žalobca je oslobodený od súdnych poplatkov v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u) Zák. č. 71/1992 Zb., súd na jeho úhradu zaviazal žalovaného. Súdny poplatok možno zaplatiť: - v hotovosti alebo platobnou kartou použitím QR kódu uvedeného v pripojenom platobnom predpise (na e-kiosku alebo do pokladne súdu, ak súdny poplatok neprevyšuje 300 eur) alebo - poštovým poukazom v pripojenom platobnom predpise alebo - prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS) alebo - prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky na účet uvedený v pripojenom platobnom predpise.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Ak súdny poplatok nebude zaplatený v stanovenej lehote na plnenie, ktorá začína plynúť od doručenia uznesenia (§ 238 ods. 3 CSP), súd poplatok bude vymáhať.